

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

19 décembre 2006

PROJET DE LOI-PROGRAMME**AMENDEMENTS**

présentés après le dépôt du rapport

N° 1 DE M. **BULTINCK**

Art. 304 (ancien art. 293)

Supprimer cet article.**JUSTIFICATION**

Nous sommes opposés à la prolongation des compétences en matière de reprise de fonds de pension.

Documents précédents :

Doc 51 **2773/ (2006/2007) :**

001 : Projet de loi-programme (Partie I).
 001 : Projet de loi-programme (Partie II).
 003 à 016 : Amendements.
 017 et 018 : Rapports.
 019 à 021 : Avis du Conseil d'Etat.
 022 : Rapport.
 023 : Texte adopté par la commission.
 024 et 025 : Rapports.
 026 : Avis du Conseil d'Etat.
 027 et 028 : Rapports.

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

19 december 2006

ONTWERP VAN PROGRAMMAWET**AMENDEMENTEN**

voorgesteld na de indiening van het verslag

Nr. 1 VAN DE HEER **BULTINCK**

Art. 304 (vroeger art. 293)

Dit artikel weglaten.**VERANTWOORDING**

De ondertekenaars zijn het niet eens met de verlenging van de bevoegdheden met betrekking tot de overname van pensioenfondsen.

Koen BULTINCK (Vlaams Belang)

Voorgaande documenten :

Doc 51 **2773/ (2006/2007) :**

001 : Ontwerp van programmawet (Deel I).
 001 : Ontwerp van programmawet (Deel II).
 003 tot 016 : Amendementen.
 017 en 018 : Verslagen.
 019 tot 021 : Advies van de Raad van State.
 022 : Verslag.
 023 : Tekst aangenomen door de commissie.
 024 en 025 : Verslagen.
 026 : Advies van de Raad van State.
 027 en 028 : Verslagen.

N°2 DE M. DEVLIES ET MME MUYLLE

Art. 54bis

Insérer un article 54bis, libellé comme suit :

«Art. 54bis. — Dans le tableau A de l'annexe au même arrêté, rubrique XXIV, dernier alinéa, les mots «de ces travaux» sont remplacés par les mots «des prestations susmentionnées ».»

JUSTIFICATION

Si l'utilisateur achète directement les fleurs et les plantes en question à un horticulteur, il paiera 6% de TVA. Par contre, s'il achète les mêmes produits à un jardinier qui se charge également de l'amendement, de la plantation et de l'aménagement, il lui faudra payer 21% de TVA non seulement sur les heures de travail et la conception du projet, mais aussi sur les plantes intégrées dans l'aménagement du jardin. Le jardinier qui, au départ, achète ces produits à un horticulteur spécialisé en plantes ornementales ne paie pourtant, lui, que 6% de TVA sur cet achat. Le présent amendement vise à faire en sorte que le taux réduit de TVA de 6% sur la valeur des plantes soit maintenu lorsque celles-ci sont livrées avec les services y afférents d'aménagement de jardins.

N° 3 DE M. DEVLIES ET MME MUYLLE

Art. 90bis

Insérer un chapitre 8bis, libellé comme suit :

« CHAPITRE VIIbis

Loi-programme du 27 décembre 2005

Art. 90bis

À l'article 150 de la loi-programme du 27 décembre 2005 sont apportées les modifications suivantes :

1° les mots « au 31 décembre 2006 » sont remplacés par les mots « au 1er janvier 2008 » ;

2° les mots « Au terme de cette période » sont remplacés par les mots « Après le 31 décembre 2006 ».

Nr. 2 VAN DE HEER DEVLIES EN MEVROUW MUYLLE

Art. 54bis (nieuw)

Een artikel 54bis invoegen, luidende:

«Art. 54bis. — In tabel A van de bijlage bij hetzelfde besluit worden in het laatste lid van de rubriek XXIV de woorden «die werkzaamheden» vervangen door de woorden «de bovengenoemde diensten».».

VERANTWOORDING

Als een gebruiker bloemen en planten rechtstreeks koopt bij een sierteler, betaalt hij 6% btw. Koopt hij deze producten echter aan bij een tuinaannemer die meteen ook zorgt voor de bemesting, de beplanting en de aanleg moet hij niet alleen op de werkuren en het concept 21% btw betalen, maar ook voor de planten die in de tuinaanleg verwerkt worden. Nochtans moet de tuinaannemer die deze producten in eerste instantie zelfs aankoopt bij een sierteler op deze aankoop maar 6% btw betalen. Het amendement strekt ertoe dat op de waarde van de planten het verlaagd btw-tarief van 6% behouden blijft wanneer deze geleverd worden met bijhorende diensten van tuinaanleg.

Nr. 3 VAN DE HEER DEVLIES EN MEVROUW MUYLLE

Art. 90bis

Een Hoofdstuk 8bis invoegen, luidende:

«HOOFDSTUK VIIbis

Programmawet van 27 december 2005

Art. 90bis

In artikel 150 van de programmawet van 27 december 2005 worden de volgende wijzigingen aangebracht:

1° de woorden «op 31 december 2006» worden vervangen door «op 1 januari 2008»;

2° de woorden «Na verloop van deze periode» worden vervangen door «Na 31 december 2006».

JUSTIFICATION

L'article 150 de la loi-programme du 27 décembre 2005, *Moniteur belge* du 30 décembre 2005, 2ème édition, p. 57354, instaure l'exonération pour l'huile de colza utilisée comme carburant sans que le produit soit négocié par le biais d'intermédiaires et pour l'huile de colza pure destinée à être utilisée comme carburant par les véhicules des sociétés de transport en commun régionales.

Cette exonération est entrée en vigueur le 3 avril 2006¹ et expire le 31 décembre 2006. Au terme de cette période, tant le coût budgétaire de la mesure que d'autres éléments relatifs à la problématique environnementale seront évalués afin de déterminer si la mesure peut être prolongée ou si un amendement est requis.

Pour pouvoir rouler à l'huile exclusivement végétale, les moteurs des véhicules en question doivent être adaptés. La conversion des moteurs adaptés en moteurs classiques exigerait un nouvel investissement alors que l'évaluation de l'exonération n'est pas encore connue. Si cette évaluation est positive, l'exonération pourrait être prolongée.

Pour assurer la continuité de la politique, il est souhaitable de procéder à l'évaluation après le 31 décembre et de prolonger, dans l'intervalle, l'exonération jusqu'au 31 décembre 2007. Si l'évaluation est positive, l'exonération pourrait être maintenue après le 31 décembre 2007. L'exonération n'expirerait donc pas au 31 décembre 2007 mais au 1er janvier 2008.

N° 4 DE M. DEVLIES ET MME MUYLLE

Art. 39

Supprimer le point a).

JUSTIFICATION

L'article 4, § 5, dernier alinéa, de la sixième directive TVA prévoit que "les États membres peuvent considérer comme activités de l'autorité publique les activités des organismes précités exonérées en vertu des articles 13 ou 28" (de cette directive).

Jusqu'à présent, la Belgique a considéré les autorités publiques comme des non-assujettis pour les activités exonérées en vertu de l'article 13 de la sixième directive TVA (article 44 du code de TVA belge).

Par l'article 39, a), de la loi-programme, les autorités fédérales modifient cette qualité. À partir du 1er juillet 2007, les autorités publiques seront considérées comme des assujettis pour les opérations exemptées en vertu de l'article 44 du code de TVA belge.

VERANTWOORDING

In artikel 150 van de programmawet van 27 december 2005, *B.S.*, 30 december 2005, tweede uitgave, p. 57354, wordt de vrijstelling ingevoerd voor koolzaadolie die als motorbrandstof wordt gebruikt zonder dat het product wordt verhandeld via tussenpersonen en voor zuivere koolzaadolie gebruikt als brandstof voor voertuigen van de gewestelijke maatschappijen voor openbaar vervoer.

Deze vrijstelling trad in werking op 3 april 2006¹ en verstrijkt op 31 december 2006. Na verloop van deze periode zullen zowel de begrotingskosten van de maatregel als andere elementen met betrekking tot de milieuproblematiek worden geëvalueerd teneinde te bepalen of de maatregel kan worden verlengd of een amendement is vereist.

Om op zuivere plantaardige olie te rijden dienen de motoren van deze voertuigen aangepast te worden. Een omschakeling van de omgevormde motoren naar klassieke voertuigen zou opnieuw een investering met zich meebrengen zonder dat de evaluatie van vrijstelling gekend is. Indien deze evaluatie positief is, zou de vrijstelling kunnen worden verlengd.

Om de continuïteit van het beleid te verzekeren, is het wenselijk de evaluatie na 31 december 2006 te houden en de vrijstelling in tussentijd te verlengen tot 31 december 2007. Is de evaluatie positief dan kan de vrijstelling na 31 december 2007 worden gehandhaafd. De vrijstelling vervalt bijgevolg niet op 31 december 2007 maar op 1 januari 2008.

Nr. 4 VAN DE HEER DEVLIES EN MEVROUW MUYLLE

Art. 39

Punt a) weglaten.

VERANTWOORDING

Artikel 4, § 5, laatste lid van de zesde btw-richtlijn voorziet dat «de lidstaten [...] werkzaamheden van genoemde lichamen die zijn vrijgesteld uit hoofde van de artikelen 13 of 28 (van deze richtlijn), [kunnen] beschouwen als werkzaamheden van de overheid».

Tot op heden beschouwde België de overheden voor de werkzaamheden die zijn vrijgesteld uit hoofde van artikel 13 van de zesde btw-richtlijn (artikel 44 van het Belgische btw-wetboek) als niet-belastingplichtigen.

De federale overheid wijzigt met artikel 39, a) van de programmawet deze hoedanigheid. De overheden zullen vanaf 1 juli 2007 voor de handelingen die krachtens artikel 44 W.BTW zijn vrijgesteld als btw-plichtigen worden aangemerkt.

Il en résulte que toutes les autorités publiques devront se « facturer » de la TVA à elles-mêmes et verser de la TVA au Trésor fédéral pour les travaux immobiliers, dont la réparation, l'entretien et le nettoyage, qu'elles effectuent au moyen de personnel propre aux biens immobiliers utilisés pour les activités mentionnées à l'article 44 du code de la TVA. Il s'agit, en particulier, des bâtiments affectés aux crèches, à l'enseignement, aux services d'aide familiale, aux services d'orientation scolaire et familiale, aux infrastructures sportives, aux centres culturels, aux hôpitaux, aux maisons de repos, aux bibliothèques, aux musées, aux jardins zoologiques, aux jardins botaniques.

La qualité d'assujetti à la TVA pour ces activités entraîne en outre du travail administratif supplémentaire, comme la tenue à jour des heures de travail, les déclarations de TVA, la comptabilité TVA, etc.

N° 5 DE MME GENOT ET CONSORTS

Art. 39

Supprimer le point a).

JUSTIFICATION

Le projet de loi-programme veut imposer aux communes et CPAS le paiement de la TVA sur les travaux réalisés, en régie, par leur propre personnel, dans le secteur de l'enseignement, la petite enfance, l'aide aux personnes âgées, le socioculturel, etc. Or, ces secteurs sont d'une importance capitale pour la population et les communes et CPAS ont déjà actuellement des difficultés financières pour y investir massivement.

Cette nouvelle ponction sur les finances locales au profit du budget fédéral est donc inacceptable. La suppression du point a) permet d'éviter cette nouvelle charge financière importante qui sera inmanquablement source de problèmes supplémentaires pour les pouvoirs locaux.

Zoé GENOT (ECOLO)
Muriel GERKENS (ECOLO)
Mary NAGY (ECOLO)
Jean-Marc NOLLET (ECOLO)

N° 6 DE MME GERKENS

Art. 115bis (nouveau)

Insérer un article 115bis, rédigé comme suit:

Dit heeft tot gevolg dat alle overheden btw aan zichzelf zullen moeten 'factureren' en betalen aan de federale schatkist voor werk in onroerende staat, waaronder het herstellen, onderhouden en reinigen, dat zij met eigen personeel uitvoeren aan onroerende goederen die worden ingezet voor activiteiten vermeld in artikel 44 W.BTW van het wetboek. Het gaat in het bijzonder om gebouwen die bestemd zijn voor crèches, onderwijs, diensten voor gezinshulp, diensten betreffende onderwijskeuze en gezinsvoorlichting, sportinfrastructuur, culturele centra, ziekenhuizen, bejaardenhuizen, bibliotheken, musea, dierentuinen, plantentuinen.

De hoedanigheid van btw-plichtige voor deze werkzaamheden leidt bovendien tot extra administratief werk zoals het bijhouden van werkuren, btw-aangiftes, btw-boekhouding, enz.

Carl DEVLIES (CD&V)
Nathalie MUYLLE (CD&V)

Nr. 5 MEVROUW GENOT c.s.

Art. 39

Het punt a) weglaten.

VERANTWOORDING

Krachtens dit artikel uit het ontwerp van programmawet worden de gemeenten en de OCMW's verplicht btw te betalen op de werken die door eigen personeel in regie worden uitgevoerd ten behoeve van de sectoren onderwijs, kinderopvang, bejaardenhulp, sociaal-cultureel werk enzovoort. Die sectoren zijn voor de bevolking evenwel van groot belang, en de gemeenten en de OCMW's hebben het financieel nu al moeilijk om in die sectoren veel geld te investeren.

Het is derhalve onaanvaardbaar dat uit de lokale financiën opnieuw geld zou worden geput ten behoeve van de federale begroting. Met de weglating van het punt a) kan die nieuwe grote financiële last worden voorkomen, want zo die btw toch moet worden betaald, zal dat voor de lokale overheden uiteraard bijkomende problemen opleveren.

Nr. 6 VAN MEVROUW GERKENS

Art. 115bis (nieuw)

Een artikel 115bis invoegen, luidende:

«Art. 115bis. — § 1er. Il est institué auprès du Fonds un Conseil consultatif du risque de l'amiante, composé:

1. d'un président, nommé par le Roi sur proposition du ministre ayant la Santé publique dans ses attributions;
2. d'un représentant du ministre ayant les Affaires sociales dans ses attributions;
3. d'un représentant du ministre de la Justice;
4. d'un représentant du ministre ayant le bien-être au travail dans ses attributions;
5. de deux membres désignés par le comité de gestion du Fonds des maladies professionnelles;
6. de deux membres désignés par le comité général de gestion de l'Institut national d'assurance maladie-invalidité;
7. de deux représentants nommés par le ministre ayant la Santé publique dans ses attributions, sur présentation d'associations actives dans la représentation des victimes de l'amiante.

§ 2. La commission consultative a pour mission de donner, d'initiative ou à la demande du ministre ayant la Santé publique dans ses attributions, des avis:

- sur l'application de la présente loi;
- sur la prévention des risques de l'amiante et la réparation de ses effets nocifs.

§ 3.: Les membres de la commission consultative sont nommés pour un terme de cinq ans, renouvelable.

La commission consultative établit son règlement d'ordre intérieur.

Le Roi fixe le montant des émoluments et jetons de présence des membres de la commission consultative.».

JUSTIFICATION

Il est intéressant d'utiliser les compétences, l'expérience et les infrastructures du FMP pour gérer le fonds amiante mais puisque le fonds amiante vise à indemniser l'ensemble des victimes de l'amiante, on sort du champ d'analyse des dossiers habituels et des critères restreints du FMP.

Il importe dès lors que les décisions d'indemnisation soient prises par une commission spécifique qui soit un organe collégial indépendant du FMP et que cette commission soit elle-même encadrées par un comité d'avis, un conseil consultatif,

«Art. 115bis. — § 1. Bij het Fonds wordt een Adviesraad asbestrisico opgericht, bestaande uit:

1. een voorzitter, die door de Koning wordt benoemd op voordracht van de voor Volksgezondheid bevoegde minister;
2. een vertegenwoordiger van de voor Sociale Zaken bevoegde minister;
3. een vertegenwoordiger van de minister van Justitie;
4. een vertegenwoordiger van de voor het welzijn op het werk bevoegde minister;
5. twee leden die worden aangewezen door het Beheerscomité van het Fonds voor de beroepsziekten;
6. twee leden die worden aangewezen door het Algemeen Beheerscomité van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering;
7. twee vertegenwoordigers die worden benoemd door de voor Volksgezondheid bevoegde minister; de benoemingen geschieden op voordracht van verenigingen die asbestslachtoffers vertegenwoordigen.

§ 2. De Adviesraad heeft tot taak op eigen initiatief dan wel op verzoek van de voor Volksgezondheid bevoegde minister adviezen uit te brengen:

- over de toepassing van deze wet;
- over de preventie van asbestrisico's en het herstel van de schadelijke gevolgen ervan.

§ 3. De leden van de Adviesraad worden benoemd voor een hernieuwbare termijn van vijf jaar.

De Adviesraad legt zijn huishoudelijk reglement vast.

De Koning bepaalt het bedrag van de bezoldigingen en het presentiegeld van de leden van de Adviesraad.».

VERANTWOORDING

Het ware interessant gebruik te maken van de bevoegdheden, de ervaring en de infrastructuur van het Fonds voor de Beroepsziekten (FBZ) om het asbestfonds te beheren, maar aangezien dat fonds alle asbestslachtoffers beoogt schade-loos te stellen, wordt afgeweken van het onderzoeksveld van de gebruikelijke dossiers en van de beperkte criteria van het FBZ.

Het is derhalve van belang dat de beslissingen tot schade-loosstelling worden genomen door een specifieke commissie, met name een collegiaal orgaan, dat niet afhangt van het FBZ. Die commissie moet zelf worden begeleid door een advies-

qui associe les partenaires sociaux mais également d'autres «forces vives», notamment des associations de victimes.

Les partenaires sociaux seront représentés par le biais de membres désignés par le comité de gestion du Fonds des maladies professionnelles. Le comité général de gestion de l'Institut national d'assurance maladie invalidité pourra présenter d'autres «forces vives», par exemple les mutualités. Les associations de victimes doivent aussi avoir leurs représentants.

N° 7 MME GERKENS

Art. 118

Compléter cet article comme suit:

«4° d'un cancer du larynx ou du poumon provoqué par l'amiante

Le cancer du larynx ou du poumon est réputé provoqué par l'amiante lorsque la victime a été exposée au risque de l'amiante, selon les critères définis par le Roi, sur proposition du conseil consultatif du Fonds. Une évaluation de l'adéquation de ces critères sera réalisée par le Conseil consultatif du Fonds, au moins un an après l'entrée en vigueur de la présente loi.

5° d'autres maladies dont il est démontré qu'elles sont causées de façon déterminante par une exposition à l'amiante.».

JUSTIFICATION

Il ne peut être toléré que ne soient pas indemnisées les personnes atteintes de cancers du larynx ou du poumon provoqués par l'amiante tout en considérant bien sûr que des critères déterminant que ces cancers ont un lien avec une exposition à l'amiante devront être rencontrés.

La littérature scientifique internationale reconnaît le caractère carcinogène d'un produit lorsqu'il existe une corrélation statistique suffisante entre l'exposition à ce produit et l'apparition de cancers.

Par exemple, l'exposition à l'amiante est corrélée à un risque accru de cancer du larynx et du poumon, ce qui justifie d'ailleurs que ces maladies soient reprises sur la liste des maladies professionnelles. Mais ces cancers sont également corrélés au tabagisme, actif ou passif. Il est reconnu que l'exposition à l'amiante a un effet multiplicateur du risque causé par le tabac.

Il est proposé qu'en ce qui concerne le cancer du larynx et du poumon, qui figurent sur la liste des maladies profession-

comité, in de vorm van een adviesraad, waarin niet alleen de sociale partners, maar ook andere dynamische krachten, meer bepaald de slachtofferverenigingen, zitting hebben.

De sociale partners zullen vertegenwoordigd zijn via leden die worden aangewezen door het Beheerscomité van het Fonds voor de Beroepsziekten. Het Algemeen Beheerscomité van het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering kan andere dynamische krachten, bijvoorbeeld de ziekenfondsen, aandragen. Ook de slachtofferverenigingen moeten vertegenwoordigd zijn.

Nr. 7 VAN MEVROUW GERKENS

Art. 118

Dit artikel aanvullen als volgt:

«4° larynxkanker of longkanker, die door asbest is veroorzaakt

larynxkanker of longkanker wordt geacht door asbest te zijn veroorzaakt wanneer het slachtoffer werd blootgesteld aan asbest, volgens de door de Koning op voorstel van de Adviesraad van het Fonds vastgestelde criteria. Ten minste één jaar na de inwerkingtreding van deze wet zullen die criteria door de Adviesraad van het Fonds op hun gelijkwaardigheid worden getoetst;

5° andere ziekten waarvan is aangetoond dat zij met zekerheid zijn veroorzaakt door blootstelling aan asbest.».

VERANTWOORDING

Dat de personen met door asbest veroorzaakte larynx- of longkanker niet zouden worden vergoed, kan niet door de beugel. Het spreekt echter vanzelf dat criteria moeten worden vastgesteld om na te gaan of er een verband is tussen die vormen van kanker en de blootstelling aan asbest.

In de internationale wetenschappelijke literatuur wordt een product als kankerverwekkend erkend wanneer een voldoende statistisch verband bestaat tussen de blootstelling aan dat product en het optreden van kanker.

Zo staat de blootstelling aan asbest in correlatie met een verhoogd risico op larynx- en longkanker, waardoor die ziekten trouwens met recht en reden worden opgenomen in de lijst van de beroepsziekten. Die vormen van kanker staan echter eveneens in correlatie met (actief of passief) rookgedrag. Erkend wordt dat de blootstelling aan asbest het risico op rokerskanker met vele malen doet toenemen.

Met betrekking tot larynx- en longkanker, die op de lijst van de beroepsziekten staan, wordt voorgesteld het slachtoffer te

nelles, la victime bénéficie de l'intervention du Fonds si elle remplit les critères qui seront déterminés par le Roi, suite à un avis du conseil consultatif du Fonds.

Ces critères peuvent être différents de ceux admis par le Fonds des maladies professionnelles car ces derniers impliquent une dose d'exposition qui ne se rencontre pratiquement que chez des travailleurs exposés intensivement et pendant une longue durée aux poussières d'amiante. Les victimes dites «paraprofessionnelles» ainsi que les victimes environnementales de l'amiante ne rempliront généralement pas les critères prévus. La comparaison internationale tend à montrer que les critères belges sont plus restrictifs que ceux admis dans d'autres pays. Une évaluation de l'adéquation de ces critères devra être réalisée après un an de fonctionnement du Fonds.

Enfin, d'autres maladies peuvent être reconnues comme étant liées à l'amiante et il importe qu'elles puissent d'office donner droit à indemnisation dès que le lien est prouvé.

N° 8 DE MME GERKENS

Art. 120

Compléter le § 3 par l'alinéa suivant:

«La victime atteinte d'un mésothéliome peut demander qu'un tiers au maximum de cette indemnité soit payé en capital. Pour la conversion de l'indemnité en capital, il est fait usage du barème utilisé pour la conversion en capital des rentes revenant aux victimes d'accidents du travail, tel que prescrit par la loi du 10 avril 1971 sur les accidents du travail.»

JUSTIFICATION

L'espérance de vie d'une personne chez qui se déclare un mésothéliome est de quelques mois seulement. Il est dès lors, proposé qu'un tiers au maximum de cette rente puisse être payé sous forme de capital. Dans ce cas, le montant total de la rente sera évalué en fonction de l'espérance de vie moyenne des personnes (en bonne santé) de même sexe en Belgique.

Cette possibilité n'existe pas en matière de maladie professionnelle. Elle existe par contre en matière d'accidents du travail, et il est d'ailleurs proposé de se servir des tables de capitalisation utilisées dans ce secteur. Le paiement en capital permet à la victime de bénéficier d'une somme d'argent immédiatement disponible, soit pour réaliser un projet professionnel ou adapter son environnement de vie à son état de santé, soit pour adoucir les derniers instants d'une vie raccourcie.

laten vergoeden door het Fonds, als het voldoet aan de door de Koning, op grond van een advies van de Adviesraad van het Fonds, vast te stellen criteria.

Die criteria kunnen afwijken van de criteria die het Fonds voor de Beroepsziekten hanteert, aangezien de laatstgenoemde criteria uitgaan van een blootstellingsdosis die bijna uitsluitend voorkomt bij werknemers die intensief en gedurende lange tijd werden blootgesteld aan asbeststof. Meestal voldoen de zogenaamde «paraprofessionele» slachtoffers en de milieuslachtoffers van asbest niet aan de in dat verband bepaalde criteria. Uit de vergelijking op internationaal gebied blijkt dat de in België gehanteerde criteria strikter zijn dan die welke andere landen gebruiken. De gelijkwaardigheid van die criteria zal één jaar na de oprichting van het Fonds moeten worden geëvalueerd.

Tot slot is het mogelijk dat nog andere ziekten worden erkend als asbestgerelateerde ziekten, en het is van belang dat zij direct ambtshalve recht kunnen verlenen op schadeloosstelling zodra het verband is aangetoond.

Nr. 8 VAN MEVROUW GERKENS

Art. 120

Paragraaf 3 aanvullen als volgt:

«Slachtoffers met een mesotheliom kunnen verzoeken dat ten hoogste één derde van die vergoeding in kapitaal wordt uitbetaald. Voor de omrekening van de vergoeding in kapitaal wordt een beroep gedaan op de tarieflijsten die worden gebruikt voor de omrekening in kapitaal van de renten waarop de slachtoffers van arbeidsongevallen recht hebben, zoals bepaald bij de arbeidsongevallenwet van 10 april 1971.»

VERANTWOORDING

De levensverwachting van een persoon bij wie een mesotheliom wordt vastgesteld, bedraagt slechts enkele maanden. Derhalve wordt voorgesteld dat ten hoogste één derde van die rente in de vorm van kapitaal kan worden uitbetaald. In dat geval zal het totale bedrag van de rente worden geëvalueerd op grond van de gemiddelde levensverwachting van (in goede gezondheid verkerende) personen van hetzelfde geslacht in België.

Voor beroepsziekten is niet in die mogelijkheid voorzien, maar wél voor arbeidsongevallen; men stelt overigens voor gebruik te maken van de kapitalisatietabellen die in die sector worden gehanteerd. Door de uitbetaling in kapitaal krijgt het slachtoffer onmiddellijk een geldsom ter beschikking, om professioneel een en ander te verwezenlijken of zijn leefomgeving aan te passen aan zijn gezondheidstoestand, dan wel om zijn vervroegde levenseinde te verzachten.

N° 9 DE MME GERKENS

Art 120

Remplacer le § 2 comme suit:

«§ 2. Si la victime décède des suites d'une maladie visée à l'article 118, il est alloué à celui ou ceux qui ont supporté ses frais funéraires une indemnité unique de 1.000 euros.

Si la victime décédée n'était pas indemnisée par le FMP,

Il est alloué aux membres de la famille du défunt une indemnité correspondant aux montants ci-après:

1. 10.000 euros:
 - à l'épouse ou à l'époux;
 - au partenaire cohabitant;
 - à l'enfant cohabitant;
2. 7.500 euros au parent cohabitant;
3. 5.000 euros à l'enfant qui vit de façon autonome;
4. 3.750 euros au parent non cohabitant.

Les personnes qui démontrent que la victime contribuait de façon significative à leur sécurité d'existence peuvent prétendre à une allocation annuelle égale à:

1. 3.000 euros, en ce qui concerne le conjoint visé à l'article 12 de la loi du 10 avril 1971 sur les accidents du travail;
2. 3.000 euros à la personne avec qui la victime formait un ménage de fait, pouvant être assimilée au conjoint;
3. 1.500 euros par enfant, en ce qui concerne les enfants qui faisaient partie du ménage de la victime, ou dont celle-ci était attributaire ou allocataire des allocations familiales; cette allocation est payée tant que l'enfant ouvre le droit aux allocations familiales; elle est toutefois viagère si l'enfant est atteint d'un handicap ouvrant le droit à l'allocation de remplacement de revenus, prévue par la loi du 27 février 1987 relative aux allocations aux personnes handicapées;
4. 2.000 euros par personne, en ce qui concerne les père et mère;
5. 1.000 euros par personne, en ce qui concerne les autres personnes; l'intervention est limitée à la durée, appréciée par la commission d'indemnisation, durant laquelle la sécurité d'existence de ces personnes aurait dépendu de façon significative de la victime.

Nr. 9 VAN MEVROUW GERKENS

Art. 120

Paragraaf 2 vervangen als volgt:

«§ 2. Indien het slachtoffer ingevolge een in artikel 118 bedoelde ziekte overlijdt, wordt aan wie de uitvaartkosten van de betrokkene op zich heeft of hebben genomen, een eenmalige schadeloosstelling van 1.000 euro toegekend.

Indien het overleden slachtoffer niet door het FBZ schadeloos werd gesteld, wordt de gezinsleden van de overledene een schadeloosstelling toegekend die overeenstemt met de volgende bedragen:

1. 10.000 euro:
 - aan de echtgeno(o)te;
 - aan de samenwonende partner;
 - aan het samenwonende kind;
2. 7.500 euro aan de samenwonende ouder;
3. 5.000 euro aan het zelfstandig levende kind;
4. 3.750 euro aan de niet-samenwonende ouder.

De personen die aantonen dat het slachtoffer op significante wijze tot hun bestaanszekerheid bijdroeg, kunnen aanspraak maken op een jaarlijkse tegemoetkoming die gelijk is aan:

1. 3.000 euro, voor de echtgenoot zoals bedoeld in artikel 12 van de Arbeidsongevallenwet van 10 april 1971;
2. 3.000 euro aan de persoon met wie het slachtoffer een feitelijk gezin vormde, en die met de echtgenoot kan worden gelijkgesteld;
3. 1.500 euro per kind voor de kinderen die deel uitmaakten van het gezin van het slachtoffer, dan wel voor de kinderen voor wie dat slachtoffer rechthebbende of bijslagtrekkende was wat de kinderbijslag betrof; die tegemoetkoming wordt betaald zolang het kind recht geeft op kinderbijslag; de tegemoetkoming is evenwel levenslang zo het kind lijdt aan een handicap die recht geeft op de toekenning van een vervangingsinkomen, zoals is bepaald bij de wet van 27 februari 1987 betreffende de tegemoetkomingen aan personen met een handicap;
4. 2.000 euro per persoon voor de vader en moeder;
5. 1.000 euro per persoon voor de andere betrokkenen; de tegemoetkoming is beperkt tot de door de tegemoetkomingscommissie vastgestelde tijdsspanne, tijdens welke het bestaan van die betrokkenen op significante wijze van het slachtoffer zou hebben afgehangen.

Si la victime décédée était indemnisée par le FMP, ces indemnités sont diminuées du montant des indemnités versées par le FMP à certains ayants droits.

Les indemnités et allocations visées au présent chapitre sont liées à l'indice des prix à la consommation et à l'évolution du bien-être, selon les mêmes modalités que les indemnités accordées en vertu des lois sur la réparation des maladies professionnelles, coordonnées le 3 juin 1970. Les montants précités sont rattachés à l'indice du mois précédent la date d'entrée en vigueur de la présente loi.».

JUSTIFICATION

Il est impensable de prévoir une loi instituant un fonds d'indemnisation des victimes sans que celle-ci ne soit précise et claire sur les montants des indemnisations à l'égard des ayants droit.

D'autre part, il n'y a pas de raison de limiter les ayants droit dans le cas de décès dus à l'amiante par rapport aux indemnisations existantes suites à d'autres dommages résultant de maladies professionnelles ou d'accidents de travail.

Ici aussi, des législations appliquées dans d'autres secteurs sont utilisables.

Les indemnités accordées aux proches d'une victime décédée doivent décemment comprendre

- une indemnité de frais funéraire correspondant approximativement à ce qui est prévu en accident du travail, pour un salaire correspondant au salaire minimum.

- une indemnité de réparation, dont nous suggérons qu'elle reprenne les montants du «tableau indicatif», établi par l'Union des magistrats de première instance et l'Union royale des juges de paix et de police, sous la coordination de MM. Peeters et Desmecht.

En droit commun, cette grille n'est qu'indicative. Dans un régime de réparation forfaitaire, ces montants ont cependant paru adéquats.

- une indemnité de décès correspondant approximativement aux indemnités accordées en matière d'accidents du travail ou de maladies professionnelles, lorsque le salaire de base est égal au salaire minimum garanti. L'intervention du Fonds amiante serait cependant un peu plus large que les indemnités en matière d'accidents du travail ou de maladies professionnelles en ce qui concerne les personnes reconnues comme ayants droit (on reconnaîtrait notamment le partenaire non marié), et un peu plus restrictive, en ce qu'il est exigé que la personne dépende effectivement des revenus de la victime (en accident du travail et maladie professionnelle, c'est pré-

Indien het overleden slachtoffer schadeloos was gesteld door het FBZ, worden die tegemoetkomingen afgetrokken van het bedrag dat het FBZ aan bepaalde rechthebbenden stort.

De in dit hoofdstuk bedoelde schadeloosstellingen en tegemoetkomingen zijn onderworpen aan het indexcijfer der consumptieprijzen en zijn welvaartsvast volgens dezelfde nadere regels als die welke gelden voor de schadeloosstelling voor de beroepsziekten, overeenkomstig de op 3 juni 1970 gecoördineerde wetten betreffende de schadeloosstelling voor beroepsziekten. Voornoemde bedragen zijn gekoppeld aan het indexcijfer van de maand die voorafgaat aan de datum waarop dit hoofdstuk in werking treedt.».

VERANTWOORDING

Het is ondenkbaar dat een wet tot instelling van een schadeloosstellingsfonds voor slachtoffers geen precieze en duidelijke informatie bevat over de schadeloosstellingsbedragen waarop de rechthebbenden aanspraak maken. Voorts is er geen reden om het aantal rechthebbenden na een overlijden ingevolge beroepsziekten of arbeidsongevallen te beperken. Dat is niet het geval bij schadeloosstellingen voor andere schade als gevolg van beroepsziekten of arbeidsongevallen.

Ook hier kunnen de in de andere sectoren vigerende wetten worden toegepast.

Om decent te zijn, moet de aan de nabestaanden van een overleden slachtoffer gestorte schadeloosstelling op zijn minst het volgende bevatten:

- een vergoeding voor de begrafeniskosten, die nagenoeg overeenstemt met die waarin de arbeidsongevallenregeling voorziet voor een loon dat gelijk is aan het minimumloon;

- een herstelvergoeding, in verband waarmee wij suggereren de bedragen over te nemen van de «indicatieve tabel» van de Nationale Unie der magistraten van eerste aanleg en van het Koninklijk Verbond van vrede- en politierechters, onder coördinatie van de heren Peeters en Desmecht.

In het gemeen recht is die tabel slechts indicatief. In een forfaitaire herstelregeling is echter gebleken dat die bedragen gepast zijn;

- een overlijdensvergoeding, die nagenoeg overeenstemt met de vergoedingen voor arbeidsongevallen of beroepsziekten, voor een basisloon dat gelijk is aan het gewaarborgd minimumloon. In vergelijking met de vergoedingen die bij arbeidsongevallen of beroepsziekten worden uitgekeerd aan mensen die als rechthebbende worden erkend, zou het Asbestfonds echter een iets ruimere interpretatie hanteren, waardoor ook de ongehuwde partner aanspraak maakt op een vergoeding. Op een ander vlak zou het Fonds daarentegen iets strenger zijn, aangezien het eist dat degene die de vergoeding aanvraagt, daadwerkelijk afhangt van het inkomen van het

sumé en ce qui concerne le conjoint et les enfants). En ce qui concerne les enfants, il s'agirait d'un droit purement individuel (en matière d'accidents du travail et de maladies professionnelles, le montant total de l'indemnité est limité pour le groupe des enfants).

Une distinction est faite entre les ayants droit d'une victime qui bénéficiait du FMP et les autres car le FMP attribue déjà une allocation de décès et une rente au conjoint survivant et aux enfants. Pour ces ayants droit, le fonds amiante intervient de manière complémentaire au FMP.

N° 10 DE MME GERKENS

Art. 120bis

Insérer un article 120bis, rédigé comme suit:

«Art. 120bis. — La victime a droit au remboursement des soins de santé nécessités par les maladies visées à l'article 118, dans la mesure où ce remboursement n'est pas pris en charge dans le cadre de la législation visée par la loi du 14 juillet 1994 relative à l'assurance obligatoire soins de santé et indemnités.

Si ces soins font l'objet d'un remboursement dans le cadre de la législation précitée, le montant de l'intervention du Fonds correspond alors à la différence entre d'une part le tarif ou le prix fixé en application de cette législation et d'autre part le remboursement concerné.

L'intervention du Fonds est soumise aux conditions d'intervention établies par cette législation, ou en vertu de celle-ci, à l'exception de l'intervention personnelle du patient. Si ces conditions prévoient une autorisation préalable, l'autorisation donnée dans le cadre de la législation précitée lie le Fonds. Si ces soins sont visés par une nomenclature spécifique établie en application d'une législation belge sur les maladies professionnelles, l'intervention du Fonds est liée aux conditions de cette nomenclature.

Le Roi établit une nomenclature spécifique des soins de santé nécessités par les maladies visées à l'article 118.

Il peut notamment prévoir un remboursement intégral, dont il détermine les conditions d'octroi:

slachtoffer (inzake arbeidsongevallen en beroepsziekten wordt dat ten aanzien van de echtgenoot en de kinderen sowieso verondersteld). Wat de kinderen betreft, zou het om een louter individueel recht gaan, terwijl voor de berekening van het totaalbedrag van de vergoeding voor arbeidsongevallen en beroepsziekten beperkt wordt tot de kinderen als groep.

Er wordt een onderscheid gemaakt tussen de rechthebbenden van een slachtoffer dat een schadeloosstelling door het FBZ genoot, en de andere slachtoffers. Voormeld fonds betaalt immers al een overlijdensvergoeding en een rente uit aan de overlevende echtgenoot en aan de kinderen. Voor die rechthebbenden zal de interventie door het Asbestfonds een aanvulling vormen op die door het FBZ.

Nr. 10 VAN MEVROUW GERKENS

Art. 120bis

Een artikel 120bis invoegen, luidend als volgt:

«Art. 120bis. — Het slachtoffer heeft recht op de terugbetaling van de geneeskundige verzorging die de in artikel 118 bedoelde ziekten vergen, in zoverre de terugbetaling niet geschiedt in het kader van de wetgeving welke is vervat in de op 14 juli 1994 gecoördineerde wet betreffende de verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen.

Indien die verzorging wordt terugbetaald in het kader van voornoemde wetgeving, stemt de tegemoetkoming van het Fonds overeen met het verschil tussen enerzijds het tarief dat, c.q. de prijs die met toepassing van die wetgeving werd vastgelegd, en anderzijds de desbetreffende terugbetaling.

Voor de tegemoetkoming door het Fonds gelden de bij die wetgeving of krachtens die wetgeving bepaalde tegemoetkomingsvoorwaarden, behalve als het gaat om hetgeen de patiënt persoonlijk betaalt. Indien die voorwaarden in een voorafgaande machtiging voorzien, is het Fonds gebonden door de in het kader van voornoemde wetgeving verleende machtiging. Indien voor die verzorging een specifieke nomenclatuur geldt welke werd vastgesteld met toepassing van een Belgische wetgeving inzake beroepsziekten, is de tegemoetkoming van het Fonds onderworpen aan de voorwaarden welke die nomenclatuur oplegt.

De Koning bepaalt een specifieke nomenclatuur voor de gezondheidszorg die de in artikel 118 bedoelde ziekten behoeven.

Hij kan inzonderheid voorzien in een integrale terugbetaling, waarvan Hij de toekenningsvoorwaarden bepaalt:

1. dans le coût du suivi médical des personnes menacées d'une maladie visée à l'article 115;

2. dans le coût des fournitures pharmaceutiques qui ne sont pas remboursées dans le cadre de la législation relative à l'assurance obligatoire visée au présent article.».

JUSTIFICATION

Il importe de préciser que le remboursement intégral des soins de santé doit être accordé aux victimes de l'amiante. Le fonds amiante doit compléter les remboursements insuffisants existants de l'INAMI et doit couvrir les soins dits de confort.

N° 11 DE MME GERKENS

Art. 125

Au §1er, remplacer les mots «la victime et ses ayants droits qui» **par les mots** «la victime indemnisée par le Fonds des maladies professionnelles et ses ayants droits, lorsqu'ils».

JUSTIFICATION

Il n'y a aucune raison de limiter le droit d'une victime à se porter partie civile devant les tribunaux vis-à-vis d'un tiers responsable même si celui-ci participe au financement du fonds.

Si on peut accepter qu'en vertu du compromis historique entre patrons et syndicats, la responsabilité d'une exposition à l'amiante ne soit pas recherchée en dehors du cadre de la faute intentionnelle, accorder une immunité totale à l'entreprise qui a exposé les victimes à l'amiante est moralement inacceptable vis-à-vis des victimes non professionnelles.

Les victimes qui obtiendraient réparation en justice devant ristourner au Fonds amiante cette réparation à hauteur de l'indemnisation perçue par le fonds, le financement du fonds y gagnerait à laisser cette possibilité.

Le meilleur moyen pour décourager les victimes d'aller en justice est de leur garantir une indemnisation digne de ce nom.

Muriel GERKENS (ECOLO)

1° inzake de kosten voor geneeskundige follow-up bij mensen die een in artikel 118 bedoelde ziekte dreigen op te lopen.

2° inzake de kosten voor farmaceutische behoeften die niet worden terugbetaald in het kader van de wetgeving betreffende de in dit artikel bedoelde verplichte verzekering voor geneeskundige verzorging en uitkeringen.».

VERANTWOORDING

Het is van belang te preciseren dat de asbestslachtoffers aanspraak kunnen maken op een integrale terugbetaling van hun kosten inzake gezondheidszorg. Het Asbestfonds moet de ontoereikende vergoedingen aanvullen die momenteel worden uitgekeerd door het Rijksinstituut voor ziekte- en invaliditeitsverzekering (RIZIV) en voorts moet het ook de zogenaamde comfortverzorging dekken.

Nr. 11 VAN MEVROUW GERKENS

Art. 125

In § 1, de woorden «Het slachtoffer en zijn rechthebbenden» **vervangen door de woorden** «Het door het Fonds voor de beroepsziekten schadeloos gestelde slachtoffer en zijn rechthebbenden, als zij».

VERANTWOORDING

Er is geen enkele reden om het recht van een slachtoffer om zich bij de rechtbanken ten aanzien van een aansprakelijke derde burgerlijke partij te stellen, te beperken zelfs als deze deelneemt aan de financiering van het Fonds. Men kan dan wel aannemen dat krachtens het historisch compromis tussen werkgevers en vakbonden de aansprakelijkheid bij blootstelling aan asbest niet buiten het kader van de opzettelijke fout wordt gezocht, het blijft ten opzichte van de niet-professionele slachtoffers evenwel moreel onaanvaardbaar de onderneming die de slachtoffers aan asbest heeft blootgesteld, totale immunitéit te verlenen.

Aangezien de slachtoffers die bij het gerecht schadeloosstelling zouden verkrijgen, die schadeloosstelling ten belope van de door het Fonds geïnde schadeloosstelling aan het Asbestfonds zouden moeten terugbetalen, zou de financiering van het Fonds er bij winnen als die mogelijkheid openge laten wordt.

Het beste middel om de slachtoffers te ontmoedigen om naar het gerecht te trekken, is hun een schadeloosstelling te waarborgen die die naam waard is.